

Την περασμένη Κυριακή το βράδι ένας υπάλληλος στο γενικό προξενείο της Μαλαισίας έχασε τη ζωή του με τον πιο φρικτό τρόπο μερικά μέτρα από το σπίτι του, όταν δύο άγνωστοι με σφυρί και μαχαίρι τον κτυπούσαν μέχρι θανάτου. Λίγες ώρες πριν, 17.000 θεατές, ανάμεσα τους ο μεγιστάνας Τζέιμς Πάκερ, πλήρωσαν ακριβό εισιτήριο για να δουν δύο "αθλητές" να μάχονται βάρβαρα μέσα σε ένα κλουβί βουτηγμένοι στο αίμα, όπως έκαναν στο Κολοσσαίο. Αν συμβεί οδικό δυστύχημα σε κεντρικό δρόμο ή αυτοκινητόδρομο όλοι οι οδηγοί μειώνουν την ταχύτητά τους για να μπορέσουν να δουν το φρικτό θέαμα. Κάθε μέρα εκατομμύρια θεατές σε όλο τον κόσμο γεμίζουν τους κινηματογράφους για να δουν ταινίες όπου χιλιάδες άνθρωποι σφαγιάζονται σε πελέμους, σε μάχες συμμοριών, ή από σαδιστές δολοφόνους. Τα παιδιά μας σκοτώνουν χιλιάδες κόσμου στα ηλεκτρονικά παιχνίδια τους και ύστερα διερωτώμεθα γιατί κουβαλούν όπλα στα σχολεία και τα χρησιμοποιούν για ψύλλου πήδημα.

Ενας πολιτικός ηγέτης που ο ίδιος δεν θα σκότωνε κουνούπι μπορεί να διατάξει τη σφαγή χιλιάδων αθώων, ένας άνδρας σκοτώνει την αγαπημένη του, ή το αντίθετο, παιδί σκοτώνει το γονιό του και θα μπορούσα να γεμίσω τη σελίδα με τις αιτίες για ποταμούς αίματος που χύνονται κάθε ημέρα σε όλο τον κόσμο, τις πιο πολλές φορές χωρίς ενδοιασμό ή τύψεις.

Πού οφείλεται αυτή η γοητεία τού

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και...

μη

αίματος στον άνθρωπο που υποτίθεται ότι διαθέτει λογική, νόμους, αρχές, θρησκεία ή ιδεολογία που καταδικάζουν τον φόνο;

Η πιο εύκολη δικαιολογία είναι η ψυχολογική κατάσταση τού δολοφόνου, λέμε είναι "τρελός" και καθαρίζουμε. Ομως δεν είναι "τρελοί" στη συντριπτική πλειοψηφία

Ηταν αιτία ένα οδικό μικροατύχημα να σκοτώσουν τον Μαλαισιανό άνδρα με τέτοιο φρικτό τρόπο οι δύο άγνωστοι; Δεν τους συγκίνησαν οι κραυγές πόνου από το θύμα τους, ούτε οι εκκλήσεις του να μην τον σκοτώσουν, ούτε καν φοβήθηκαν τις συνέπειες του εγκλήματος με πολύχρονη διαμονή στη φυλα-

Η γοητεία τού αίματος

τους οι φονιάδες, αλλά άνθρωποι κοινοί σαν κι' εμένα και εσένα. Πώς μπορούν να διαπράτουν τέτοια φρικτά εγκλήματα; Δεν μπορώ ν' απαντήσω σαν επιστήμονας, ούτε εμπιστεύομαι τις θεωρίες των ψυχολόγων.

Εκείνο που νομίζω είναι ότι η εξέλιξη τού ανθρώπου μέχρι σήμερα ήταν επιδερμική, ενώ τα άγρια ένστικτα των προγόνων μας παραμένουν άθικτα στο υποσυνείδητό μας. Κανένας Θεός, κανένας Χριστός, κανένας Μωάμεθ ή Βούδας μπόρεσαν να τα εξαλείψουν και γι' αυτό μάς βγαίνουν με την παραμικρή αιτία.

κή. Την ώρα τού εγκλήματος ήταν υποχείρια τού άγριου ένστικτού τους.

Δεν γνώριζαν οι ναζί το μέγεθος τού εγκλήματός τους εναντίον Εβραίων, γύφτων, ομοφυλοφίλων κλπ.; Ασφαλώς το γνώριζαν, όπως το γνώριζαν οι Αμερικανοί όταν έριξαν τις ατομικές βόμβες στο Ναγκασάκι και την Χιροσίμα, όπως το γνώριζαν οι Αγγλοί όταν σκότωναν Κύπριους πατριώτες και οι Ισραηλίτες όταν σκοτώνουν παιδάκια με σφενδόνες στην Παλαιστίνη.

Η διαφορά ανάμεσα στους άγριους προγόνους μας και τα σύγχρονα αντίγραφα τους είναι ότι ο

σημερινός άνθρωπος μπορεί να προσφέρει μια "λογική" ερμηνεία για τα εγκλήματά του. "Λόγοι τιμής" ήταν μια συνηθισμένη δικαιολογία παλιότερα όταν ο αδελφός έσφαζε την αδελφή του, ή ο άνδρας την μοιχό σύντροφό του. Η ειρήνη, η δημοκρατία και η ασφάλεια είναι σύγχρονες δικαιολογίες για τις σφαγές λαών, αλλά υπάρχουν εγκλήματα που δεν δικαιολογούνται με τίποτε, όταν τα διαπράτουν τέρατα περιφρονώντας κάθε ανθρωπινό και θεικό νόμο, όπως αυτοί που σκοτώνουν επειδή νιώθουν ικανοποίηση.

Πώς μπορούμε να τους σταματήσουμε; Μόνο όπως σταματούμε τα ζώα που μάς απειλούν. Να τους κλείνουμε σε κλουβιά μέχρι να πεθάνουν, όταν δεν μπορούν να συγκρατήσουν τα άγρια ένστικτά τους, όπως κάνουμε εμείς όταν οργιζόμαστε αντί ν' αρπάξουμε το πρώτο μαχαίρι ή σφυρί που θα βρούμε μπροστά μας για να σκοτώσουμε αυτόν που μάς ενόχλησε.

Υ.Γ.: Για να δώσω μια ισορροπία στα παραπάνω θα αναφερθώ στην ηρωική περαστική που όταν είδε τους δύο φονιάδες να κτυπούν με μανία τον άμοιρο άνδρα πεσμένο στο έδαφος, έτρεξε να τον βοηθήσει και κάποια στιγμή έπεσε πάνω του για να τον προστατεύσει, αγνοώντας τον θανάσιμο κίνδυνο από την ενέργειά της. Ίσως στα βάθη τής ψυχής μας να υπάρχει και το ένστικτο τού Καλού, που θα πρέπει να αναπτύξουμε και να χρησιμοποιούμε πιο συχνά αν θέλουμε να είμαστε πολιτισμένοι.

* Κεφαλοκυνηγοί

Την γύμνια της σε πολιτικές αποκάλυψε σε όλη της τη δόξα η ομοσπονδιακή αντιπολίτευση με την αμείλικτη καταδίωξη τού υπουργού Περιβάλλοντος, Πίτερ Γκάρετ, ενός καλού ανθρώπου, ενός καλλιτέχνη περιωπής που με τα τραγούδια του καταδίκασε τον πόλεμο και την κοινωνική αδικία, γι' αυτό ίσως τον μισεί το πνευματικό παιδί τού Χάουαρντ, Τόνι Αμποτ. Σε έτος κρίσιμων εθνικών εκλογών, αντί ο αρχηγός τής αντιπολίτευσης να προωθεί εντατικά τις πολιτικές (ποιές πολιτικές θα ρωτήσετε) που θα τού δώσουν την νίκη, ασχολείται αποκλειστικά με τον κ. Γκάρετ και τον κατηγορεί ούτε λίγο, ούτε πολύ για φόνο επειδή τέσσερεις άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους από ηλεκτροπληξία ενώ τοποθετούσαν μονωτικά batts στις οροφές ενός εκατομμυρίου σπιτιών.

Πιστός στην ιδεολογία του, ο Τόνι Αμποτ, αρνείται να καταγγείλει τους ασυνείδητους εργοδότες που έστειλαν στο θάνατο υπαλλήλους τους επειδή δεν τους προετοίμασαν για τους κινδύνους που θα αντιμετώπιζαν από τα ηλεκτρικά καλώδια στις οροφές. Αυτούς τους εγκληματίες εργοδότες θα έπρεπε να καταδιώξει η αντιπολίτευση, αλλά αυτό θα ήταν θανάσιμο αμάρτημα γιατί τότε θα έπρεπε να καταδιωχτούν και οι εγκληματίες εργοδότες σε όλες τις βιομηχανίες.

Πολυτιμότερο πράγμα από την ζωή δεν υπάρχει, αλλά ο κ. Αμποτ δεν φαινόταν να νιάζεται για τους θανάτους εκατοντάδων ασθενών στα νοσοκομεία κάθε χρόνο από ιατρικά λάθη όταν ήταν υπουργός Υγείας, ούτε τον άκουσα να διαμαρτύρεται για το μακελλείο στους δρόμους με χιλιάδες νεκρούς όταν ήταν υπουργός δώδεκα χρόνια στην κυβέρνηση Χάουαρντ.

Τώρα, κόπτεται δήθεν για τον θάνατο τεσσάρων θυμάτων τής κερδοσκοπίας, όχι επειδή συμεριζείται τον πόνο των οικογενειών τους, αλλά επειδή σαν κεφαλοκυνηγός θέλει

σαν τρόπαιο το κεφάλι τού Πίτερ Γκάρετ.

Ο οποίος είναι θύμα μιας πυρκαγιάς στο σπίτι του που απείλησε να σκοτώσει την μητέρα του και δύο φορές προσπάθησε να τη σώσει αγνοώντας τις φλόγες.

* Παιχνίδια

«Κτυπήστε έναν τραπεζίτη» (Whack a banker), είναι το «όνομα» ενός παιχνιδιού σε μηχανήμα που υπάρχει σε διάφορες αίθουσες «λούνα παρκ» στη Βρετανία και που έχει αποδειχθεί ιδιαίτερα δημοφιλές.

Ο παίκτης πληρώνει περίπου 60 λεπτά για να προσπαθήσει, σε 30 δευτερόλεπτα, να χτυπήσει μ' ένα μεγάλο ρόπαλο όσα περισσότερα φαλακρά κεφαλάκια τραπεζιτών πετάγονται από μια τρύπα. «Πρόκειται για μια εμπειρία που σε ανταμείβει ψυχολογικά», δήλωσε στην «Τέλεγκραφ» ο εφευρέτης του παιχνιδιού, Τιμ Χάνκιν, που δεν προλαβαίνει να δέχεται παραγγελίες να προμηθεύσει και άλλα τέτοια «λούνα παρκ» με το «Κτυπήστε έναν τραπεζίτη», το οποίο βεβαίως εμπνεύστηκε, όπως λέει, από την οργή του κόσμου για τις τακτικές και τη συμπεριφορά των τραπεζών.

Στο παιχνίδι του, οι φιγούρες που δέχονται τα ανελέητα λακτίσματα των παικτών είναι «μικρά, φαλακρά κεφαλάκια», γιατί έτσι, κατά τη γνώμη του, τους βλέπει όλος ο κόσμος. «Αντιπαθείς και απρόσωπους». Και βεβαίως, στο παιχνίδι αυτό, εννοείται πως οι τραπεζίτες όσες ροπαλιές κι αν δεχτούν, όσο ξύλο και αν φάνε, δεν χάνουν ποτέ. Ακόμα και αν κερδίσει ο παίκτης, πετυχαίνοντας όλα τα «φαλακρά κεφαλάκια», ακούγεται η φωνή ενός τραπεζίτη από το μηχανήμα που λέει: «Συγχαρητήρια, κερδίσατε. Εμείς βγαίνουμε στη σύμβαση. Ευχαριστούμε πολύ εσάς τους φορολογούμενους που θα πληρώσετε τη σύνταξή μας».

* Καλό!

Ο μισθός Κρεμμύδι: Τον βλέπεις, τον πιάνεις και μετά κλαίς.

Ο μισθός Σύντροφος: Σου κάνει τη ζωή δύσκολη, αλλά δεν ζεις χωρίς αυτόν.

Ο μισθός Δάιτα: Σε κάνει να τρως κάθε φορά λιγότερο.

Ο Μισθός Ατλαντίδα: Υπάρχουν αμφιβολίες για την ύπαρξή του.

Ο μισθός Black Humor: Όταν τον δεις, γελάς για να μην κλάψεις.

Ο Μαγικός μισθός: Εξαφανίζεται ως δια μαγείας.

Ο μισθός Καταιγίδα: Δεν ξέρεις πότε θα έρθει, και πόσο θα κρατήσει.

Ο μισθός Προφυλακτικό: Σε ενοχλεί.. αλλά σε σώζει.

Ο μισθός Περίοδος: Έρχεται μία φορά το μήνα και κρατάει 3 έως 5 ημέρες.

Ο μισθός Πρόωρη εκσπερμάτωση: Μόλις τον βάλεις μέσα στην τσέπη σου, τελειώνει!!

Ακόμη ένα:

Ο σύζυγος γυρνάει στο σπίτι και βλέπει την γυναίκα του στο κρεβάτι με άλλο άνδρα:

- Μαρία, τι κάνεις εκεί;

Γυρνάει η σύζυγος και λέει στον εραστή της:

- Βλέπεις; Στο είπα ότι είναι χαζούλης!

